

CINC DENOMINACIONS PER UNA MATEIXA SOCIETAT CIENTÍFICA CATALANA DE CIRURGIA

R. BALIUS i JULI

Encara que a l'article primer dels Estatuts fundacionals de la "Sociedad de Cirugía de Barcelona", de l'any 1927, es diu que aquesta "(...) *tendrá por objeto reunir y coordinar en una sociedad las actividades quirúrgicas, fomentando el estudio y progreso de la Cirugía,*" i a l'article segon assenyalen que "*quedan en absoluto excluidas las discusiones de asuntos ajenos a los fines y objetos de la Sociedad*", poques societats professionals del nostre país hauran seguit més fidelment els esdeveniments polítics d'aquest. Això sí, citem a dir-ho, sense que a cap moment es produïssin situacions conflictives impròpies de professionals de la medicina. Aquest paral·lelisme socio-polític, permet distingir cinc etapes ben delimitades per les diferents denominacions que en cada una d'elles tingué la Societat.

Primera Etapa

La primera etapa començà l'any 1927, en plena dictadura del General Primo de Rivera. En aquelles dates, existien a Barcelona, a més de la "Real Acadèmia de Medicina", dues entitats mèdiques importants: l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques i l'"Instituto Médico-Farmacéutico". Dins d'aquestes es desenvolupaven, lògicament fraccionades les activitats científiques dels cirurgians. Cap al mes de febrer d'aquell any tingué lloc a l'Ateneu Barcelonès una reunió transcendental a la qual assistiren els Drs. *Enric Ribas i Ribas, Joaquim Trias i Pujol i Joaquim Salarich i Torrents*, i en què es llençà la idea de la necessitat de crear, segons paraules d'aquest últim en la sessió inaugural, "(...) *una sociedad exclusivamente quirúrgica, donde discutir y aquilatar las observaciones merecedoras de ello, organizando al propio tiempo una biblioteca exclusivamente quirúrgica, en la que los cirujanos barceloneses pudieran documentarse convenientemente en sus trabajos*". Els reunits decidiren convocar en assemblea preliminar a tots els cirurgians, i

aquests, que van rebre amb entusiasme l'idea, nomenaren una ponència encarregada de dur a bon terme el projecte de constitució de la Societat. La comissió estava formada pels Drs. *Enric Ribas i Ribas, Joaquim Trias i Pujol, Manuel Corachán i García, Víctor Conill i Montobbio, Joan Mas i Oliver i Joaquim Salarich i Torrents*, als quals s'ajuntaren després els Drs. *Salvador Cardenal i Fernández, Llorenç Garcia i Tornel, Josep Girona i Trius i Sixte Perez*. Aquesta comissió redactà les bases de l'estatut que havia de regir el funcionament de la Societat que, segons *Pere Gabarró*, s'intentà denominar "Sociedad Catalana de Cirugía", nom que el Governador Civil Sr. *Milans de Bosch*, no va aprovar, adoptant-se aleshores el de "Sociedad de Cirugía de Barcelona".

Els Estatuts s'aprovaren el 5 d'abril de 1927, celebrant-se una segona Assemblea en què s'admeteren com a socis fundadors tots els sol·licitants que acomplien els requisits reglamentaris, com els d'acreditar d'ésser cirurgià i exercir com a tal des d'un temps mínim de cinc anys. Una vegada constituïda la "Sociedad de Cirugía de Barcelona", els socis fundadors passaren automàticament a la categoria de socis numeraris i elegiren tot seguit la primera Junta Directiva.

Aquesta estava integrada per:

President: *Dr. Enric Ribas i Ribas*

Secretari: *Dr. Joaquim Salarich i Torrents* .

Tresorer: *Dr. Josep Girona i Trius*

Bibliotecari: *Dr. Joaquim Trias i Pujol*

Secretari d'actes: *Dr. Joaquim Escayola i Canals*

La sessió inaugural tingué lloc el 26 de setembre de 1927, sota la presidència del Dr. *Ribas i Ribas*, assistint a ella la Junta Directiva en ple i trenta-dos socis numeraris (*Corachan, Morales, Terrades, Vilardell, Company, Bosch Avilés, Bretón, Garriga Callol, Vanrell, Roura, Trias i Pujol (Antoni), Castellà, García i Tornel, Mas i Oliver (Joan), Seguí i Pou, Riba de Sanz, Otero, Prim, Imbert, San i Ricart, Soler i Julià, Rabassa, Conill i Montobbio, Pujol i Brull, Trenchs, Solé i Ambrós, Vilarrasa, Sala i Parés, Roviralta, Cosp, Riera i Olivé Gumà*).

En el seu discurs, el President es lamentà de la mort del Dr. *Salvador Cardenal i Fernández*, que "(...) por derecho propio hubiese hoy ocupado el sillón presidencial", preguntant al Professor *Rudolf Matas*, il·lustre cirurgià nord-

americà, fill de catalans, que " (...) *ha sabido conservar y cultivar el habla catalana*", que ocupés la presidència com a Soci de Mèrit de la Societat. A continuació, després de la lectura reglamentària del secretari, el Prof. **Matas** dissertà sobre "*Observaciones preliminares que rigen el tratamiento quirúrgico de los aneurismas*", amb projecció d'un film.

Durant els primer anys d'aquesta singlada inicial, concretament fins 1931, la societat es desenvolupà amb notable èxit i eficàcia, celebrant-se sessions científiques continuades i publicant-se amb regularitat un *butlletí*. Intervingué en l'organització d'una setmana mèdico-quirúrgica, amb motiu de l'Exposició de 1929 i prengué part en el Congrés de Metges de Llengua Catalana, amb les ponències: "*Indicacions i tècnica quirúrgica en la tuberculosi pulmonar*" i "*Tractament de la tuberculosi osteo-articular del nen i de l'adult*".

Com a succés anecdòtic hem de ressenyar la fugida, l'any 1929, del cobrador de la societat amb sis mil pessetes, de les quals només s'en recuperarien tres mil, deixant-se l'afer per perdut al 1934 !!

A l'any 1929, el Dr. **Manuel Corachàn** succeí com a president al Dr. **Ribas i Ribas** i posteriorment fou substituït reglamentàriament als dos anys pel Dr. **Joan Puig i Sureda**. En aquest mateix any, com a conseqüència de la creació de noves especialitats quirúrgiques s'observà un descens de treballs científics llegits en les sessions de la societat i alhora apareixeren dificultats d'ordre econòmic en l'edició del butlletí.

Pel maig de 1931, a pocs dies després de l'adveniment de la Segona República Espanyola, en ocasió de parlar de les relacions de la societat amb l'Acadèmia i Laboratori, es començà la discussió de publicar el butlletí en llengua catalana. Reprès el debat pel mes de desembre, es decidí per iniciativa del Dr. **Pere Gabarró i García** dedicar exclusivament una assemblea a l'assumpte de l'idioma de la societat. En aquesta sessió, **Gabarró** presentà un estudi exhaustiu del tema titulat: "*En defensa de l'ús exclusiu del català en totes les publicacions de la Societat de Cirurgia*". Després de la lectura del qual es produí un mogut diàleg, en què es manifestaren dues tendències: la dels que defensaven la permanència del castellà, per tal de fomentar així una més gran difusió dels treballs, sense que això significués que al mateix temps no poguessin ésser publicats en català. (Drs. **Mas i Oliver, Trias i Pujol (Antoni), Seguí i Vilardell**), i la dels que seguint a **Gabarró** proposaren el català com a únic

idioma de la Societat (Drs. *Moragas, Ribas i Ribas, Riba de Sans i Puig i Sureda*). La votació es decantà favorablement per aquesta segona moció. Acabava de començar el camí que portava cap a la segona etapa de la Societat de la mà del Dr. *Gabarró*, que a la deixada del 1932 fou elegit Secretari.

El 7 de febrer de 1933, en assemblea extraordinària, el Dr. *Puig i Sureda* com a president i en nom de la Junta Directiva, va proposar canviar el nom de la Societat, que passaria a anomenar-se “*Societat de Cirurgia de Catalunya*”. La proposta fou aprovada per aclamació. Dins la mateixa assemblea es modificaren els estatuts, destacant entre les noves normes, la supressió de la limitació del nombre de socis i la creació d’una “*Comissió d’admissions*”, responsable de la valoració dels mèrits dels candidats, abans de passar les propostes a l’Assemblea General Ordinària, que seria la que decidiria l’ingrés definitiu. En assemblea posterior es nomenà aquesta comissió, que quedà formada pels Drs. *Corachán, Trias i Pujol (Antoni), Garriga i Callol, Mas i Oliver (Joan)* i tota la Junta Directiva.

Segona Etapa

En aquesta segona etapa, la societat viu una nova fase d’esplendor, durant la qual mantingué reunions científiques ordinàries amb regularitat i reunions conjuntes amb l’“*Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques*”, la “*Societat de Pediatria*” i la “*Societat d’Urologia*”. Nombrosos professors estrangers (*Judine, Makoto Saito, Claoue, Keyser*) donaren conferències extraordinàries i es publicà de nou el *bulletí*. L’esdeveniment més destacat d’aquest període fou, sens dubte, l’homenatge a *Antoni de Gimbernat*, celebrat l’any 1934, en ocasió de fer dos-cents anys del seu naixement. L’organitzà un comitè format pels Drs. *Puig i Sureda*, com a president, *Antoni Trias i Pujol* com a vocal i, *Pere Gabarró*, com a Secretari. Consistí en la convocatòria d’un concurs literari (llur objecte era recollir el màxim possible de dades referents als cirurgians i a la cirurgia de les terres de llengua catalana. És a dir, Catalunya, València, Mallorca, Rosselló, Llenguadoc, Provença i l’Alguer, adjudicant-se cinc premis de 1.500 pessetes i un de 2.000), una exposició de llibres de cirurgia catalana (amb uns quants incunables i un exemplar únic assegurat a tot risc per 50.000 pessetes) i es confeccionà també un arxiu bibliogràfic dels llibres recollits, publicant-se a cura de la Societat, la “*Oració Inaugural*” de *Gimbernat* sobre la cirurgia i els cirurgians.

Mentrestant al gener de 1934, el Dr. *Joaquim Trias i Pujol*, havia substituït com a president al Dr. *Puig i Sureda*. A l'assemblea de gener de 1935 es decidí celebrar reunions científiques ordinàries en els diversos hospitals de la ciutat. L'abril del mateix any s'acceptà després de negociacions que s'havien perllongat gairebé vuit anys, l'adhesió de la Societat a l'"Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques". El mes de desembre de 1935, el Dr. *Josep Maria Bartrina i Thomàs* va ser anomenat nou President.

En els primers mesos de 1936, la societat s'adherí a l'homenatge a *Ribas i Ribas*, organitzat pel "Sindicat de Metges de Catalunya", s'inscriví en el "Congrés de Metges de Llengua Catalana", a celebrar a Perpinyà i acceptà, en l'última reunió de Junta Directiva, el patrocini del "Congrés de la Dispèpsia". En aquesta última reunió, que tingué lloc el 2 de juny de 1936, hi assistiren el president, Dr. *Bartrina*, el secretari, Dr. *Pi i Figueras*, el tresorer, Dr. *Moragas* i el secretari d'actes, Dr. *Pallarés*.

Durant la Guerra Civil, la "Societat de Cirurgia de Catalunya" no tingué activitat oficial, encara que els seus socis no gaudiren pas de repòs, treballant intensament en els dos bàndols estúpidament enfrontats. Els documents de la Societat quedaren dipositats a l'"Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques", de la qual foren presidents dos cirurgians: els Drs. *Antoni Trias i Pujol* (1936-1938) i el Dr. *Joan Soler i Julià* (1936-1939). Durant la contesa va morir el Dr. *Pallarés Ugé*, cirurgia del creuer "Balears". L'any 1939 la "Societat" va deixar d'existir, com la majoria d'entitats del nostre país, encara que l'activitat científica no es va aturar, integrada en la "Asociación de Cirugía de la Academia de Ciencias Médicas".

Aquesta etapa que qualificarem d'internèdia, va tenir una llarga durada, disset anys, ja que l'abans esmenada "Asociación" es constituí en novembre de 1941 sota la presidència del Dr. *Puig i Sureda*. Formaren part de l'"Asociación", automàticament, els socis de la "Societat de Cirurgia de Catalunya" i tots els socis que pertanyien a l'"Academia" i exercien la cirurgia des de cinc anys enrera i ho sol·licitaren. En una nota informativa s'anunciava la sessió inaugural pel dia 26 de novembre, amb comunicacions del Drs. *Ribas i Isern, Soler i Roig i Canals Mainer*. Durant els anys que van des de 1941 a 1956 la "Asociación de Cirugía de la Academia de Ciencias Médicas", promogué una meritòria tasca, de la qual són exponent un total de 200 comunicacions, celebrant-se les reunions en els locals de l'"Academia".

L'any 1951, el Dr. *Joaquim Trias i Pujol* succeí al Dr. *Puig i Sureda* en la presidència de la "Asociación". El 1953, en fer-se càrrec el nou president, Dr. *Pere Piulachs i Oliva* amb el Dr. *Antoni Sitges i Creus* com a secretari, cregueren oportú i d'interès general començar les gestions a fi d'aconseguir autorització per constituir altra volta la "Sociedad de Cirugia", amb personalitat jurídica pròpia, sense perdre, tal com es deia en la lletra tramesa als socis, els lligams amb l'"Acadèmia". Com a primera mesura denominaren provisionalment a la "Asociación", "Sociedad de Cirugía de Barcelona" i crearen en 1954 una comissió encarregada de redactar els estatuts. Formaren part d'aquesta comissió els Drs. *Mas i Oliver, Usúa i Mariné, Artigas i Riera, Vidal i Barraquer i Sitges i Creus*. Una vegada dictats els estatuts foren presentats al Govern Civil, mitjançant sol·licitud signada pels Drs. *Piulachs i Oliva, Soler i Roig, Pi i Figueras i Sitges i Creus*, i van ser aprovats el 24 de març de 1956. El 15 d'octubre de 1956, els susdits, constitutius en comissió gestora, es reuniren amb els més destacats cirurgians de Barcelona, donant-los compte de la seva gestió i proposant-hi una llista de 44 socis per ingressar automàticament en la "Asociación de Cirugía de Barcelona", car no havia estat possible donar-li el nom de Societat, ja que la legislació vigent aleshores impedia crear una Societat (!). La nova associació nasqué vinculada a la "Academia de Ciencias Médicas", i a més de forma poc clara, segons sembla per l'acta de constitució a la "Asociación Española de Cirujanos" (!), encara que no existeix cap document que assenyali i precisi aquest fet. Dissolta la comissió gestora, el Dr. *Salarich*, que tant havia contribuït en 1927 a la creació de l'antiga "Societat", proposà, i així s'aprovà per unanimitat, que els membres d'aquesta formessin la primera junta directiva de la "Asociación de Cirugía de Barcelona".

Tercera Etapa

La sessió inaugural va tenir lloc el 24 de novembre de 1956, en forma d'un simposi sobre "Oclusió Intestinal", en el qual intervingueren els Drs., *Usúa, Raventós, Prim i Arandes*. Després, el Professor *Jean Gosset*, de la Facultat de Medicina de París parlà dels "Problemes biològics de l'Oclusió Intestinal".

També el 1957 començà a editar-se la revista "*Barcelona Quirúrgica*", la qual des de 1959, fou "*Órgano oficial de la Asociación de Cirugía de Barcelona*", encara que aquesta no era la propietària de la publicació.

A partir del mes de març de 1958, data de la primera assemblea ordinària, el nombre de membres numeraris augmentà de tal manera que en 1961, en deixar la presidència el Dr. *Piulachs* va arribar a 100.

En 1960 es varen organitzar una jornades commemoratives del bicentenari de la fundació del "*Real Colegio de Cirugía de Barcelona*", les quals, es celebraren el mes de febrer de 1961. Els actes consistiren en una sessió amb discurs del president, seguit d'una conferència del Prof. *Lain Entralgo* sobre "*Realidades y utopia de la intervención quirúrgica (reflexiones en homenaje a Pere Virgili y Antoni Gimbernat)*", i d'un Simposi sobre "*La formación del Cirujano*", amb la participació dels Profs. *Pedro i Pons, Vara Lopez, Sarró Burbano i del Pare Roquer*. Al mateix temps s'atorgaren els premis dels concursos convocats sobre pintura, dibuix, caricatura, fotografia, treballs doctrinals i treballs històrics.

En 1961 el nou president fou el Dr. *Josep Soler i Roig* qui, poc temps després d'ésser nomenat, convocà una assemblea extraordinària en la qual proposà canviar el nom de la "*Asociación*", que en endavant es denominaria "*Real Colegio de Cirujanos de Barcelona*"; la proposta va ser aprovada per unanimitat. Però el desig del president i la voluntat de l'assemblea no varen aconseguir-ho, ja que la "*Dirección General de Política Interna*" del Ministerio de la Gobernación refusà en 1962 el canvi demanat, d'acord amb l'informe emès pel "*Colegio Oficial de Médicos de la Provincia de Barcelona*", presidit aleshores pel Dr. *Lluís Trias i De Bes*. En aquesta informació es deia, en síntesi, que l'antic Reial Col·legi es fraccionà en tres branques: la docent, que ostentà la Facultat de Medicina de Barcelona; l'administrativa, a càrrec del Col·legi de Metges; i la científica, de la qual és continuadora la "*Real Academia de Medicina*", "*de manera que en modo alguno la Asociación de Cirugía de Barcelona puede considerarse heredera del citado Real Colegio*". D'aquesta dràstica manera acabava l'esmentat informe (!).

A *Soler i Roig* deu atorgar-se el mèrit d'haver donat caràcter social a l'"*Asociación*", ja que durant el seu mandat fou creat el *Premi Pere Virgili*, el 1963, amb rang internacional, i després el 1964 i 1965 amb categoria nacional i internacional. També s'iniciaren *actes acadèmics d'obertura de curs*, al amfiteatre Gimbernat de la "*Real Academia de Medicina*", amb el lliurament del Premi, seguits dels sopars anuals de l'"*Asociación*", dins l'incomparable marc de l'Antic Hospital de la Santa Creu.

En 1965, ocupà la presidència el Dr. *Jaume Pi i Figueras*, que ha estat el membre de la "Asociación" que més càrrecs directius ha exercit (Secretari d'actes, 1931; Secretari, 1935; Tresorer, 1956; i Vice-president, 1959). En 1966, es donà el nom d'*Antoni de Gimbernat* al premi anual internacional i es creà la medalla de l'"Asociación", obra de l'escultor *Josep Maria Subirachs*, que des d'aleshores ostenten els socis numeraris en els actes solemnes. Durant aquests anys les sessions ordinàries es van seguir desenvolupant amb regularitat en el centres hospitalaris i es van celebrar sessions conjuntes amb les Societats de Cirurgia de Montpeller i de Lió.

Al Dr. *Pi i Figueras* el succeí el Dr. *Vicenç Artigas i Riera*, el qual, com a primera actuació, modificà els estatuts restringint la duració dels càrrecs directius a dos anys. Creà un nou premi, que es va denominar *Salvador Cardenal*, destinat a ajudar a un cirurgià jove en un treball d'investigació o en una estada d'estudis a l'estranger. Com a fet anecdòtic hem d'assenyalar que per primera vegada una dona fou elegida per ocupar un càrrec a la Junta Directiva; es tractà de la Dra. *Montserrat Lerma i Goncé*, nomenada vice-secretària el 1970. Intentant facilitar l'assistència a les sessions científiques es decidí que aquestes tinguessin lloc en els locals de l'"Acadèmia" i en horari nocturn: la nova ordenació resultà un èxit.

El 1971, en l'Assemblea Ordinària del mes de juny, s'acordà que els membres de l'"Asociación" que assistissin a Moscou al Congrés de la "*Société Internationale de Chirurgie*" demanessin per a Barcelona l'organització l'any 1973 del Congrés Internacional d'aquesta "Société". El Dr. *Ramon Arandes i Adán*, que en la mateixa assemblea va ser elegit president, acollí la idea amb entusiasme.

El 1972, el president Dr. *Arandes* va proposar a l'assemblea un nom diferent per a l'"Asociación", que passaria a denominar-se, de ser aprovada la proposta, "*Sociedad Catalana de Cirugía-Antiguo Real Colegio de Cirugía de Barcelona - 1760*". Per formalitzar el nom aprovat, el 23 de juny de 1972 sota la presidència del Dr. Arandes, se celebrà una assemblea extraordinària, en la qual per unanimitat es decidí acceptar-lo, encara que solament en la seva primera part, ja que segons va explicar la presidència no havia pogut obtenir el desitjat acord amb la Real Acadèmia. S'aprovaren també els nous estatuts de la "*Sociedad*".

Sense voler entrar en el fons de la qüestió, deplorem que la "Sociedad" no pugui fer ús, encara que només fos en usdefruit, del prestigiós títol de "*Real Colegio de Cirugia de Barcelona-1760*", ja que malgrat que històricament pertany a la "*Real Academia de Medicina de Barcelona*", en no ser aprofitat per aquesta, quedà totalment en l'anonimat. No seria gens absurd que la "*Sociedad Catalana de Cirugia*", usufructués el nom i l'adjuntés al seu, car els actuals membres del "*Real Colegio*" són, sens dubte, els cirurgians acadèmics numeraris de la "*Real Academia*" i tots ells son també numeraris, i alguns, a més, honoraris de la "*Sociedad*". El "*Real Colegio*" constituiria un nucli fonamental dins la "*Sociedad Catalana de Cirugia*", a la qual donaria prestigi, i a la vegada relacionaria la "*Real Academia de Medicina*" amb les més importants societats quirúrgiques de món.

Quarta Etapa

Per iniciativa del Dr. *Arandes* s'entrà en la quarta etapa de l'entitat fundada el 1927: la "*Sociedad Catalana de Cirugia*". L'activitat científica dels últims anys, sota la presidència del Dr. *Arandes* i, des de, 1973 del Dr. *Agustí Peipoch*, va desenvolupar-se de manera notable, amb reunions conjuntes amb les "Associacions d'Angiologia i d'Urologia", i conferències extraordinàries dels *Profs. Zollinger, Piulachs, Faidutti, Thompson, Menguy, Pi i Figueras, Hepp i Komei Nakayama*.

Com a fets més preeminents d'aquest període, hem d'apuntar la Reunió Conjunta amb la "*Sociedad Aragonesa de Cirugia*", celebrada a Cervera, i molt especialment la col·laboració en el XXV Congrés de la "*Société Internationale de Chirurgie*", que tingué lloc a Barcelona en 1973. La societat i tots i cada un dels seus membres foren elements principals per a l'èxit de la més important manifestació quirúrgica celebrada al país.

L'onze de juny de 1975 fou elegit president el Dr. *Victor Salleras i Linares*. Un dels fets ocorreguts baix el seu mandat, va ser l'abolició del *Premi Salvador Cardenal*, ja que la concurrència al mateix era escassa i no sempre s'acomplien les condicions especificades en las normes del concurs, com era l'obligació de presentar una memòria explicativa de la manera com el premiat havia emprat els medis econòmics que se li havien atorgat. A canvi es creà un nou premi, subvencionat amb un capital d'uns dos milions de pessetes, provinent del

superàvit obtingut en l'organització del XXV Congrés de la "*Société Internationale de Chirurgie*". Llurs interessos bancaris es destinarien anualment a premiar per concurs un treball sobre un tema prefixat per un patronat independent format per membres de la "*Sociedad Catalana*" i serà atorgat per la junta directiva d'aquesta. Portarà el nom de *Premi XXV Congrés de la Société Internationale de Chirurgie*".

Un fet important va ser la Reunió Conjunta amb las "*Sociedades Aragonesa i Valenciana*" a Peníscola, el maig de 1975, tractant-se en dues sessions del tema "*Càncer de mama, diagnòstic i tractament*". El 6 de novembre de 1976, es celebrà a Niça la Reunió amb la "*Société de Chirurgie de Nice*", presidida pel Prof. *Bourgeon* i el Dr. *Salleras*, dedicada a l'estudi de la "*Patologia benigna i maligna de colon i recte*".

El 14 de novembre de 1976 es commemorà un esdeveniment de gran importància: el "*Bicentenari de la mort de Pere Virgili*". Els actes tingueren lloc a Vilallonga del Camp (Tarragonès), vila natal de l'insigne cirurgià. Com a representants de la Junta assistiren els Drs. *Salleras, Basilio i Martí Pujol* i, entre altres, hi eren el Dr. *Ferrer de la Riva*, biògraf de Virgili, el Dr. *Llauradó Tomás* i el Dr. *Carreras i Roca*. Després de la recepció oficial, se celebrà un ofici concelebrat per l'Arquebisbe de Tarragona, Dr. Pont i Gol i el rector de la parròquia. Tot seguit es descobrí un monòlit dedicat a *Pere Virgili* i s'inaugurà una exposició homenatge al nostre avantpassat cirurgià. El maig de 1977 es produí a Palma de Mallorca una reunió conjunta amb "*l'Acadèmia Mèdica Balear*", supervisada per ambdós presidents els Drs. *Llobera i Salleras*, sobre temes diversos, i una taula rodona en la qual es parlà de "*Tractament de la Pancreatitis aguda*". També el mes de maig es reuniren a Jaca les "*Sociedades de Cirugia Aragonesa y Valenciana*" amb la "*Catalana*", tractant de la "*Patologia de la cruïlla gastroesofàgica*", mitjançant dues taules rodones que moderaren el Prof. *Narbona* i Dr. *Linus Torre*

L'últim acte presidencial de *Salleras* va ser la proposta de modificació d'estatuts que s'aprovà i per la qual el president següent romandria quatre anys en el càrrec, i es creaven dues noves categories de membres: agregats i d'honor. Es va limitar el nombre de membres numeraris a 250, passant a numeraris d'honor els que arribessin anualment als 70 anys. El nous membres han de passar per una etapa d'agregats, a no ser que els seus mèrits fossin tan rellevants que ingressessin directament a numeraris. Si no és així, el agregats esdevindran numeraris per

votació dins l'assemblea, sempre que existeixin baixes de numeraris per decés, trasllat fora de Catalunya (passaria a corresponsal), voluntària o per força major (per decisió de l'assemblea, a proposta de la junta, davant d'un fet que obligués a la separació d'un membre com a component de la societat).

Cinquena Etapa

Des de l'11 de maig de 1977, va regir la societat un nou president: el Dr. *Antoni Sitges i Creus*. Durant el seu mandat, que per primera vegada serà de quatre anys, es celebren les anomenades "*Mostres de la Cirurgia Catalana*", que s'inicien en 1978 i es repeteixen els anys 1979 i 1980. És en l'Assemblea del 1978 que *Sitges* proposa i s'aprova el canvi de nom de la Societat que passarà a denominar-se **Societat Catalana de Cirurgia**. D'aquesta manera, la nostra Societat adquiria el nom que als nostres avantpassats, el 1927, els van prohibir donar-li, i que, quan el 1933 aconseguiren instaurar-lo, el 1939 els el van prendre. És el nom que mai hauríem d'haver perdut i que des de 1956 reivindicàvem.

Aquí acaba, esperem que per sempre, la història de les cinc denominacions. La **Societat Catalana de Cirurgia** ha celebrat recentment els primers setanta-cinc anys de la seva atribolada vida i segueix realitzant de manera continuada la seva activitat científica. Des de 1978 any en el que el Dr. *Antoni Sitges i Creus* va impulsar el nom definitiu de la societat, han passat vuit presidents i, curiosament, l'actual (any 2006) és el Dr. *Antoni Sitges i Serra*.